

Aanvraag reconversie van capaciteit en middelen

////////////////////////////////////
////

Vlaams Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Opgroeien
Afdeling Voorzieningenbeleid Jeugdhulp
Hallepoortlaan 27, 1060 BRUSSEL
Tel. 02 533 14 64
E-mail: reconversie@opgroeien.be

////////////////////////////////////
//

Waar vindt u meer informatie over dit formulier?

Cf. Rondzendbrief d.d. 20 december 2021 [Rondzendbrieven en regelgeving | Jeugdhulp](#)
Als u vragen of opmerkingen heeft, kunt u bellen naar 02 533 14 64 of mailen naar reconversie@opgroeien.be
Voor meer informatie over Opgroeien kunt u terecht op de website www.jeugdhulp.be.

Aan wie bezorgt u dit formulier?

Stuur dit volledig ingevuld en ondertekend formulier **uiterlijk op 9 september 2022** naar:
Opgroeien
Afdeling Voorzieningenbeleid Jeugdhulp
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL
En per e-mail naar reconversie@opgroeien.be

FAQ: [Veelgestelde vragen | Jeugdhulp](#)

////////////////////////////////////
////

WAARVOOR DIENT DIT FORMULIER?

Met dit formulier vraag je een reconversie aan van je bestaande capaciteit en middelen.

////////////////////////////////////
////

IDENTIFICATIEGEGEVENS

Vul hieronder de gegevens van de organisatie in.

Indien het dossier ingediend wordt door meerdere initiatiefnemers, gelieve dit duidelijk te vermelden.

Naam initiatiefnemer vzw Huize Sint-Augustinus (HSA)

Juridisch statuut vzw

Regio / werkingsgebied bestuurlijk arrondissement Tongeren en Hasselt (voor contextbegeleiding) en de grensregio met Nederland

Ondernemingsnummer 0413.567.220

Rekeningnummer BE69235015245378

Adres Schansstraat 10
3690 Zutendaal

Naam voorzitter Luc Valkenborg

Telefoonnummer 089/71.40.84

E-mailadres tom.beenaerts@vzwhsa.be

RECONVERSIEWERVEN

Duid hieronder de werf/werven aan waarin je voorstel zich situeert.

- Reconversiewerf in het kader van zorggarantie (dreigende) uithuisplaatsing jonge kind
- Reconversiewerf in het kader van gezinshuizen
- Reconversiewerf in het kader van het VIA-6 akkoord
- Andere reconversiekansen om dienstverlening te optimaliseren

OMSCHRIJVING VAN HET VERNIEUWENDE ANTWOORD OP DE COLLECTIEF AANGEVOELDE NODEN

Geef een gedetailleerde inhoudelijke omschrijving van het vernieuwende antwoord op de collectief aangevoelde noden, rekening houdend met de inhoudelijke principes en contouren vermeld in de oproep.

Huize Levensruimte, Huize Sint-Vincentius en Huize Sint-Augustinus (HSA) onderschrijven een gezamenlijk gedragen visie op het vormgeven van jeugdhulp in de toekomst. De oproep tot reconversie biedt de mogelijkheid om de huidige organisatiestructuur en wijze van hulpverlening van deze 3 vzw's te optimaliseren in functie van de kernprincipes uit deze gedeelde visie met als doel de kwaliteit van dienstverlening tav het doelpubliek te versterken. .

De voornaamste ankerpunten uit deze visie zijn: verblijf enkel inzetten wanneer geen alternatief mogelijk is en de verblijfstermijn beperken tot zo kort als mogelijk, intensifiëring van het bestaande aanbod van contextbegeleiding, verbinden van de krachten uit de dagcentrumwerking en de verblijfseenheden, hulpverlening zo organiseren dat schakelen tussen werkvormen op maat en tempo van gezinnen sneller en makkelijker kan, hulpverlening realiseren zo dicht mogelijk bij de leefwereld van de gezinnen, verbinden van hulpverlening met leefomgeving, versterkte samenwerking met laagdrempelig hulpverleningsaanbod ifv preventie en vermijden van escalaties, versterken aanbod ondersteunende modules ifv alternatieve trajecten, trainingen, vrije tijd en borgen van de verbinding met de leefomgeving. We streven naar het opzetten van lokale samenwerkingsverbanden rond de Hub's (zie verder) vanuit een gezamenlijke zoektocht naar samenhang, continuïteit, perspectief en maximale ontwikkelingskansen. Noodzakelijk is een lokale intersectorale gedragen behoeften- en nodenanalyse die toelaat om helder te krijgen waar de (boven)lokale jeugd- en gezinshulp op moet inzetten.

Naar onze mening stemmen deze ankerpunten overeen met de principes uit de oproep reconversie en de tekst "Vroeg en Nabij".

Gebaseerd op de reeds bestaande samenwerking tussen Huize Levensruimte en Huize Sint-Vincentius in de concretisering van het aanbod uit de ondersteunende modules van beide vzw's ("Adkra"-team - zie ook verder in de tekst), engageerden beide organisaties zich van bij het begin van de oproep reconversie in een gezamenlijk traject vanuit een gelijkwaardig partnerschap.

De samenwerking met HSA vloeit voort uit overleg en gedeelde visie, en concretiseerde zich in de ontwikkeling van de concepten "Hub" en "kleinschalige leefgroep". Huize Sint-Vincentius en Huize Sint-Augustinus werkten mee aan de opmaak van de gedeelde Limburgse visie op verblijf, een tekst in ontwikkeling in gezamenlijk overleg met alle Limburgse jeugdhulporganisaties.

Elk van deze 3 vzw's dient een apart reconversiedossier in met een concretisering op organisatieniveau, maar vertrekkend vanuit een gedeeld concept en kader, wat terug te vinden

is in de opbouw en inhoud van de dossiers. Indien de reconversiedossiers weerhouden worden voor realisatie, zal er ook nadien nauw worden samengewerkt tussen de 3 vzw's.

Om bovenstaande ankerpunten uit de visie te realiseren, stellen we voor om 11 multimodale eenheden ("Hub's") in lokale steden en 6 kleinschalige leefgroepen voor de 3 vzw's samen te ontwikkelen in Limburg en Vlaams-Brabant.

De Hub's van Huize Levensruimte en Huize Sint-Vincentius zijn identiek op vlak van werking, aanbod en aantal begeleidingsdossiers. In geval het dossier weerhouden wordt, zal ook de aansturing gezamenlijk vanuit beide vzw's gebeuren. De Hub's van HSA verschillen licht in de verdeling en de aantallen van het concrete aanbod, maar baseren zich op een gelijklopende visie en werking. In geval van operationalisering, zal er een overlegstructuur geïnstalleerd worden waarbij intervisie een gelijkaardige werking borgt.

Voor Huize Sint-Augustinus kadert dit reconversiedossier in een groter (zorg) strategisch plan dat op hetzelfde moment als het reconversiedossier zal ingediend worden bij het Agentschap Opgroeien

Hieronder volgt een omschrijving van het concept "Hub's" (zie onder 1.) , "kleinschalige leefgroepen" (zie onder 2.).

Voor de realisatie van de Hub in Bilzen zal vzw Huize Sint-Augustinus een samenwerking aangaan met vzw Mariahuis. Zij hebben op dit moment een residentiële werking in de gemeente Hoeselt (Equipe, 10 plaatsen verblijf waarvan 2 studiotraining). Omwille van de ontwikkeling/realisatie van bouwprojecten rond hun bestaande woning in Hoeselt staat hun verblijf daar onder druk. Samen met hen zullen we een traject aangaan in functie van een mogelijke transfer/integratie van deze residentiële plaatsen in de HUB op grondgebied Bilzen.

Huize Sint-Augustinus ziet in de realisatie van gezinstehuizen een opportuniteit om onze visie op verblijf in de jeugdhulp te realiseren. We gaan dit doen in samenwerking met MFC Bethanië en Pleegzorg Limburg (zie onder 3.)

1. De ontwikkeling van een multimodale eenheid (Hub) in een lokale stad of gemeente

Een Hub is een kleinschalig en lokaal verankerd begeleidingsinitiatief dat zich richt op gezinnen uit de directe omgeving. Door inzet op verbinding en samenwerking met andere lokale initiatieven, zowel op vlak van hulpverlening als op vlak van vrijetijdsinitiatieven en ondewijs, ontwikkelt de Hub zich tot een ondersteunende partner voor gezinnen met een hulpvraag waarvan de complexiteit de mogelijkheden van de eerstelijns hulpverlening overstijgt. Een sterke lokale betrokkenheid vanuit de Hub faciliteert op vlak van preventie en het vermijden van intensievere vormen van hulpverlening en escalaties. Het hulpverleningsaanbod van de Hub is multimodaal en kan zeer flexibel worden ingezet. Het bevindt zich tevens nabij het gezin waardoor jongeren in hun eigen leefcontext verankerd blijven, er sterker netwerkgericht gewerkt kan worden en schoolwissels maximaal vermeden worden.

Per Hub worden gemiddeld in totaal 18 (Huize Levensruimte en Huize Sint-Vincentius) of 21 (Huize Sint Augustinus) gezinnen begeleid. In geval van 21 begeleidingsdossiers, zijn er telkens 8 verblijfsplaatsen (met contextbegeleiding): 6 + 2 studio's, 5 plaatsen voor dagbegeleiding in groep (met contextbegeleiding) en 8 ambulante (mobiele) trajecten voorzien. Deze begeleidingen worden vorm gegeven vanuit één infrastructuur en door één begeleidingsteam. Doordat de verschillende werkvormen met alle onderdelen binnen één eenheid en infrastructuur voorhanden zijn, wordt het aanbod zeer flexibel en op maat van de noden van het gezin en in overleg met de betrokken partners ingezet. Op deze manier kan zeer snel en flexibel geschakeld worden tussen bijvoorbeeld een overnachting in de infrastructuur van de Hub, een begeleidingsmoment na school waarin huiswerkbegeleiding, een warme maaltijd aangeboden wordt en waarbij er ingezet wordt op individuele begeleiding en groepstraining en een zuiver ambulante (mobiel) traject. Wanneer er op een bepaald moment 7 jongeren een bed nodig hebben of er 10 jongeren willen aansluiten op een begeleidingsmoment na school, dan zal dit mogelijk gemaakt worden. We gaan ervan uit dat administratieve procedures en formaliteiten deze flexibiliteit ten voordele van de hulpverlening niet in het gedrang zullen brengen en geloven via deze weg te experimenteren met wat momenteel in ontwikkeling is binnen de projecten van de Ideale Wereld en de lerende netwerken.

Per Hub wordt tevens ruimte voor crisisopvang voorzien. Dit kan crisisopvang zijn voor jongeren die gekend zijn in andere afdelingen van de organisatie (of van een partnerorganisatie) en die gedurende een korte periode een rustplek nodig hebben, maar kan ook een tijdelijke verblijfsplaats bieden binnen het reguliere crisisnetwerk.

Elke Hub beschikt over een ondersteunende module. Via deze module kan er personeelsinzet voorzien worden voor de verankering van de samenwerking met lokale partners in de rol van "bruggenbouwer", voor de vrijwilligerswerking, voor de ondersteuning van de trajecten met een alternatief aanbod (al dan niet vanuit de bestaande "Adkra"-werking - zie ook verder) en voor de ondersteuning van het vrijetijdsaanbod.

Het aanbod is laagdrempelig en nodigt uit tot spontaan binnen lopen. De werking vanuit de Hub's faciliteert ontmoeting en verbinding.

Het bestaande aanbod van oudertrainingen, trainingen in sociale vaardigheden en het aanbod in sport en vrije tijd wordt behouden en verder versterkt. We willen de expertise vanuit jeugdhulp koppelen aan sociaal-sportieve en sociaal-culturele initiatieven die openstaan voor alle (kwetsbare) jongeren en gezinnen in de buurt. Via spel, sport en culturele activiteiten ontdekken jongeren nieuwe competenties en worden sociale vaardigheden geoefend; verbinding als beschermende factor. De grens tussen hulpverlening en samen-leven vervaagt, ook jongeren die nog niet aan jeugdhulp gekoppeld zijn, worden bereikt.

De regie van het hulpverleningstraject ligt maximaal bij de gezinnen, ook wanneer er sprake is van gedwongen of intensievere vormen van jeugdhulp. We zoeken binnen het kader van de doelstellingen een evenwicht tussen de minimale maatschappelijke norm en verwachtingen en domeinen waarbinnen het gezin zelf kan exploreren aan de hand van kracht- en oplossingsgerichte methodieken. Transparantie en open dialoog staan centraal als basishouding, gedeelde verantwoordelijkheid, ook vanuit de opvoedingsfiguren en de context wordt maximaal gestimuleerd. We refereren hierbij naar de positieve ervaringen die

medewerkers van de 3 organisaties in dit kader methodologisch opdoen in de samenwerkingsverbanden Eén Gezin Eén Plan en in de initiatieven rond Signs of Safety/Signs of Success in samenwerking met OSD.

We streven ernaar het inzetten van verblijf zoveel mogelijk te beperken. In eerste instantie door preventief te werken, maar daarnaast ook door sterk in te zetten op het netwerk, zowel het bestaande netwerk van het gezin als op het beschikbare lokale netwerk, waaronder ook vrijwilligersinitiatieven. Hierbij staat inschatten, borgen en opvolgen van veiligheid van kinderen en jongeren centraal. Wanneer verblijf toch nodig is, dan wordt het zo kort als mogelijk, maar zo lang als nodig ingezet. Ook tijdens een verblijfstraject gaan we op zoek naar partners die kunnen ondersteunen, uit de eigen context of netwerk of door het inzetten van steun- en speelgezinnen (ondersteunende pleegzorg of vrijwilligers).

Wanneer in een traject van een jongere blijkt dat verblijf als hoofdmoot van hulpverlening op langere termijn toch noodzakelijk blijft, dan zetten we maximaal in op andere alternatieven zoals pleegzorg (inclusief aanbod Partners in Parenting) of gezinshuizen (zie verder). De Hub kan ondersteunen als tijdelijke terugvalplek of in een gedeeld verblijfstraject als dit de beste oplossing blijkt. Meer-ouderschap wordt in dergelijke gevallen het uitgangspunt zodat het zwaartepunt van het opgroeien niet beperkt blijft tot het verblijf in en de begeleiding vanuit de Hub.

Concreet voor Huize Sint-Augustinus betekent dit dat gebaseerd op de brede bevraging van kinderen, jongeren, ouders, onze medewerkers en onze stakeholders (zie Zorgstrategisch plan vzw Huize Sint-Augustinus) we ervoor kiezen om in de lokale mobiliteitsknooppunten Tongeren, Bilzen (in samenwerking met vzw Mariahuis), Lanaken en Maasmechelen een Hub te voorzien. Indien de capaciteit het toelaat zijn wij bereid om ook in overleg met Huize Sint Vincentius en de brede welzijnsregio van Noord-Limburg een bijkomende Hub te realiseren.

Huize Levensruimte stelt voor om een Hub in Vlaams-Brabant (regio Demerland) te realiseren. Huize Sint-Vincentius wenst 2 Hub's in Vlaams-Brabant (regio Zuid-Oost Hageland en Demerland) en 3 in Limburg te organiseren.

We streven ernaar de Hub's dusdanig te verspreiden dat de werkingsregio's maximaal gedekt worden. Hierover is overleg lopende met de andere jeugdhulppartners (zie ook verder bij totstandkoming dossier).

Het werkingsgebied van een Hub varieert tussen de 10 à 15 km.

Zoals hierboven beschreven wordt er in elke Hub een crisisbed voorzien. Huize Sint Augustinus biedt in het crisisnetwerk nu twee mogelijke crisisbedden aan, in de toekomst zal er in iedere Hub deze mogelijkheid voorzien worden.

2. De ontwikkeling van kleinschalige leefgroepen

Hoewel we streven naar het maximaal vermijden van verblijf in een leefgroepsysteem, stellen we vast dat dit binnen het huidige hulpverleningslandschap voor sommige dossiers nog niet haalbaar is. Het concept van de Hub's is zo opgebouwd dat een lang verblijf bij voorkeur vermeden wordt. In sommige situaties blijkt een accent op uithuisplaatsing de beste optie en zijn de randvoorwaarden voor een stabiele en veilige context onvoldoende aanwezig. Jongeren maken soms zelf vanuit een positieve motivatie de keuze om op te groeien in een leefgroepsysteem.

Op langere termijn hopen we dat het gewijzigde jeugdhulplandschap zal toelaten ook dit aanbod om te bouwen naar alternatieven, zoals naar het concept van de Hub's of eventueel naar gezinshuizen.

In de kleinschalige leefgroepen herorganiseren we het samenleven in een leefgroepsysteem. In eerste instantie verkleinen we het aantal jongeren dat samen in een leefgroep verblijft. Er zijn maximaal 8 jongeren per afdeling, er is meer tijd en ruimte beschikbaar voor individuele aandacht. Positieve groepsdynamieken worden versterkt, secundaire problemen worden verminderd. Dit komt het leef- en werkklimaat ten goede.

We versterken tevens de contextbegeleiding gekoppeld aan verblijf, cruciaal om de ankerpunten uit de visie ook daadwerkelijk te kunnen realiseren. Er wordt meer tijd en ruimte voorzien voor begeleiding van gezinnen aan huis of voor leermomenten in de context van de leefgroep. Opgroeien en opvoeding gebeurt maximaal in samenwerking en samenspraak met ouder- en opvoedingsfiguren. Als deze (tijdelijk) niet of onvoldoende beschikbaar zijn, dan zoeken we een gastgezin, een speelgezin, de leefgroep ondersteunend aan pleegzorg en vice versa. Op deze manier zetten we in op meer-ouderschap en de ontwikkeling van een stabiele context en netwerk, ook voor de langdurige verblijfstrajecten. Ook wanneer een jongere in een kleinschalige leefgroep verblijft, stimuleren we een maximale regie bij het gezin en gedeelde verantwoordelijkheid, net zoals omschreven bij de Hub's. Ook hier staat inschatten, opvolgen en borgen van veiligheid centraal.

De werking van de kleinschalige leefgroepen focust op "normaliteit". Samen-leven, samen dingen doen, een huiselijke sfeer neemt de bovenhand op de focus op het gericht werken aan begeleidingsdoelstellingen. De begeleidingsdoelen worden wel degelijk in kaart gebracht en nauwgezet opgevolgd, maar de aansturing verloopt via de contextbegeleiding. Jongeren worden nog meer gestimuleerd tot externe hobby's. Vrijwilligers krijgen nog meer een plek.

We vinden het belangrijk dat er voor de kleinschalige leefgroepen ook een ondersteunende module voorzien wordt. In Huize Levensruimte en Huize Sint-Vincentius gebeurt dit in het team "Adkra" dat is samengesteld uit medewerkers vanuit beide vzw's. Adkra borgt de dagbesteding, zowel individueel als in groep, voor jongeren met schooluitval, zet in op korte ervaringstrajecten, time-out en herstelgerichte acties.

Huize Sint-Augustinus beschikt op dit moment over 2 modules ondersteunende begeleiding. Deze worden nu voornamelijk ingezet voor een Time Out aanbod t.a.v. collega jeugdhulpvoorzieningen in en buiten Limburg. Bedoeling is deze modules te integreren in de

Hub werking en flankerend aan de kleinschalige leefgroep. Huize Sint-Augustinus wil ook gebruikmaken van de opgedane kennis in team "Adkra" om zijn ondersteunende modules in de toekomst vorm te geven.

Concreet voor vzw Huize Sint-Augustinus voor wat betreft de ontwikkeling van kleinschalige leefgroepen:

HSA wenst een huidige locatie (mits renovatie/verbouwing) op een locatie, of een integratie van een nieuwbouw flankerend aan een Hub, te gebruiken voor 1 (verticale) kleinschalige leefgroep met 8 verblijfplaatsen. Elke verblijfplaats wordt gekoppeld aan een breedsporige contextbegeleiding. Daarnaast beschikt elke leefgroep over 2 ambulante (mobiele) modules breedsporige contextbegeleiding zodat flexibele trajecten of trajecten in functie van uitstroom geborgen kunnen worden.

Zoals in de aanvraag van Huize Sint-Vincentius en vzw Levenruimte vermeld wordt, refereren we voor de implementatie van de Hub's en kleinschalige leefgroepen naar hun ervaringen met en expertise in de CANO-afdelingen.

3. Specifiek voor Huize Sint Augustinus: vanuit onze ervaring met inwonende begeleiding de oprichting van drie gezinshuizen in samenwerking met MFC Bethanië en Pleegzorg Limburg

Huize Sint-Augustinus heeft een jarenlange traditie van inwonende begeleiders/gezin flankerend aan onze kamer- en studiotraining.

Vanuit deze ervaring willen wij ook het concept van gezinshuizen gaan ontwikkelen.

Binnen HSA maken we sinds enkele jaren de beweging naar een andere benadering van verblijf. Onze leefgroepen zijn ontstaan als gezinsvervangende tehuizen waar zowel kinderen als ouders een weinig actief perspectief hadden. Vandaag geloven we er in dat de leefgroep naast een tijdelijke leefomgeving een plek is waar er samen met ouders, kinderen en jongeren ontwikkelingsgericht gewerkt kan worden. We versterken onze expertise rond de emotionele ontwikkeling van kinderen en ouders. We laten ons ondersteunen door het model van Dösen, hebben aandacht voor traumasensitiviteit en hanteren een hechtingscorrigerende basishouding. Deze ontwikkelingspsychologische benadering gaat hand in hand met onze historische ervaring in het bieden van een warme, veilige leefomgeving voor kinderen en jongeren met aandacht voor welzijn en gezonde relatievorming.

HSA kiest met gezinshuizen voor een verblijfsvorm die orthopedagogisch complementair is aan de Hub's en de kleinschalige leefgroep. De Hub vertrekt vanuit de tijdelijkheid van verblijf en dit door middel van een flexibel aanbod binnen een dynamisch begeleidingskarakter. De kleinschalige leefgroep richt zich door langdurig verblijf op kinderen waarbij gewerkt wordt aan ik- versterking binnen een orthopedagogisch positief en veilig leefklimaat.

In 2 gezinshuizen willen we jonge kinderen begeleiden van 0 tot 12 jaar, met eventuele oudere siblings, met een specifieke nood aan stabiliteit en relationele veiligheid. Die vertaalt zich in

een helder pedagogisch kader wat in hantering een hoge graad van consistentie kent, gecombineerd met constante opvoedingsfiguren. Dit kent grotere successen in een gezinshuis, ipv in de hub of in de kleinschalige leefgroep (waar we in het zetten van het leefklimaat rekening dienen te houden met de zorgbehoeften van meerdere kinderen en waar de uitoefening van de zorg gebeurt door wisselende figuren).

Deze pedagogische omkadering van de gezinshuizen kent een aantal accenten:

-Ontwikkelingsgerichtheid: afstemming van klimaat en methodische aanpak op de emotionele ontwikkeling van het kind, autonomie stimuleren en perspectief bieden

-Een positief en veilig leefklimaat: rust, veiligheid en stabiliteit bieden, vertrekken van het gewone leven in een normaliserende sfeer.

-Verbondenheid middels het bieden van vertrouwen en het werken met wat het kind aangeeft dat nodig is, gezonde en positieve relatievorming tussen gezinsouder en kind en tussen kinderen onderling

- Netwerkgerichtheid: ontwikkelen en versterken van het persoonlijk netwerk van de kinderen en hun ouders, het samenstellen en samenwerken met het professionele netwerk.

De gezinshuisouder wordt intensief gecoached aan de hand van bovenstaand kader, alsook het specifieke begeleidingstraject van de kinderen wordt hiermee kwaliteitsvol vormgegeven.

In een derde gezinshuis richten we ons specifiek op adolescenten die in de nabijheid van steunende volwassenen willen groeien in hun ontwikkeling, met respect voor hun eigen tempo.

Onze keuze voor dit type gezinshuis kent zijn weg in onze geschiedenis.

In de innovatieve beweging om van een groot kloostergebouw te decentraliseren naar huizen in de straat, bood Zuster Gaby, onze vroegere directrice, adolescente jongeren een woonplek aan in een gezin dat verbonden was aan de voorziening. Heel wat adolescenten bleken immers af te haken op een artificieel woonsysteem zoals een leefgroep of een vorm van kamertraining. Het grote obstakel bleek de teamwerking en de verwachtingen die samenhangen met de verschillende teamleden om de werking draaiende te houden. Jongeren die jaren in een leefgroep verblijven koppelen het investeren in een goede teamwerking immers niet aan hun eigen belang en zien het rendement niet terugkeren in de weg die zij afleggen om een zelfstandig leven uit te bouwen.

Echter, wonen in een warm gezin na een verblijf in leefgroepen, bracht aan het licht dat dit een te groot emotioneel appèl deed op jongeren, met als gevolg een dynamiek van aantrekken en afstoten, waardoor samenleven onder druk kwam te staan. Het risico op een uitgeblust gezin met als gevolg afhaken werd als reëel ervaren waardoor deze vorm afgebouwd werd.

In de jaren 80 werd geopteerd om kamer- en studiotraining te organiseren in een gebouw met een inwonend gezin. De combinatie van een eigen plek hebben en beroep te kunnen doen op

een nabij gezin, zou een antwoord kunnen bieden op een artificiële vorm van wonen (leefgroep) of een warm gezin waar jongeren samenwonen ook onder druk komt te staan.

Het concept van een inwonend gezin betracht de nabijheid van een goed buurschap en de normaliseert hulpverlening gezien de afwezigheid van een team en de last die jongeren daarin ervaren. Door slechts te moeten samenwerken met enkele hulpverleners die 24/24 en 7/7 beschikbaar zijn, ontstaat er een band die door de tijd een duurzaam karakter krijgt en die de veerkracht vertoont om in goede en slechte tijden toch telkens door een deur te gaan en om samen voor goede oplossingen te kiezen.

Net als het concept van wonen in een gezin bestaat er in deze woonvorm ook het risico om terecht te geraken in een dynamiek van aantrekken en afstoten omwille van het emotioneel appel op jongeren, te investeren in tijdelijke relaties. Omwille van die reden werd er gekozen om 1 uur per week een begeleider te voorzien, om samen praktische dingen te ondernemen met jongeren, met de mogelijkheid te ventileren tijdens dit moment. Die begeleider is dan in de mogelijkheid om samen met de jongere de brug te maken naar het inwonend gezin, waardoor jongeren ook daar een hulplijn ervaren.

Vandaag hebben we nog steeds een kamer- en studiewerking, met een medewerker van HSA die met zijn gezin in het zelfde gebouw woont (principe kangoeroe- woning). De begeleiding wordt voorzien door een team dat instaat voor de dagdagelijkse werking en de opvolging van de trajecten.

We willen bovenstaande kennis opgebouwd doorheen de jaren niet verloren laten gaan en integreren in het proces rond de oprichting van dit type gezinshuis.

Met de ontwikkeling van een gezinshuis voor deze specifiek doelgroep, zetten we terug een stap naar huiselijkheid en relatie, en komen we bewust los van de klassieke kamer- en studiotraining met een (te ?) sterke focus op zelfstandigheid. De focus komt te liggen op de balans tussen autonomieversterking en gepaste verantwoordelijkheid nemen in het samenleven/de samenleving. We zijn de zelfdeterminatietheorie genegen als achtergrond voor onze visie op groei. We geloven er in dat autonomie, gevoel van competentie en verbondenheid bouwstenen zijn om tot groei te kunnen komen. Autonomie- ontwikkeling impliceert dat we nauw in verbinding staan met datgene wat onze jongeren als relevant en betekenisvol ervaren. Enkel dan zal een jongere in staat zijn zinvolle keuzes te maken die helpend zijn in zijn eigen groeipad. Het stimuleren van zelfstandigheid is geen doel op zich. Weten hoe een wasmachine werkt, is handig maar niet noodzakelijk. Echter, het gevoel hebben iets te kunnen en iets te weten, versterkt het zelfwaarde-gevoel en geeft vertrouwen om de vleugels uit te slaan. Daar ligt voor ons de essentie. Maar de absolute basis is voor ons verbondenheid. In de veilige relatie met de ander kan het gevoel ontstaan ergens bij te horen. Hierdoor krijgen inclusie en integratie kansen. Dit is meteen de belangrijkste argumentatie om in een traject naar zelfstandigheid de samenwerking en relatie centraal te zetten. We zien het gezinshuis hierin als passende setting om onze visie uit te dragen.

In de pedagogische benadering en ondersteuning van de gezinsouder blijven we dezelfde accenten hanteren als in de gezinshuizen voor jonge kinderen, maar afgestemd op de ontwikkelingsstaken van de adolescentie (Baart).

Uiteraard willen we onze eigen ervaringen koppelen aan de inzichten van Opgroeien uitgebreid verwoord in de nota "Zorgen voor morgen (oproep tot reconversievoorstellen)", het voorgestelde leertraject op vlaams niveau, de Simba Huizen en de gezinshuizen in Nederland.

De samenwerking tussen MFC Bethanië en Pleegzorg Limburg zal erin bestaan dat we de expertise van Pleegzorg Limburg in het vinden van pleeggezinnen maximaal willen benutten in het recruterend van gezinshuisouder(s) binnen dit nieuwe concept.

MFC Bethanië en vzw Huize Sint Augustinus zullen een permanente samenwerking oprichten in functie van het operationaliseren van de gezinshuizen op alle terreinen: alle sociale juridische implicaties voor de gezinshuishouders, de infrastructuurissues, ontwikkeling van de ondersteuning van de moederorganisatie, ontwikkeling van de ondersteuning via de contextbegeleiding, alle materiële implicaties m.b.t de realisatie van een gezinshuis,...

Met welke partners zal je structureel samenwerken zodat expertises van verschillende organisaties functioneel samengebracht worden?

- Intensieve samenwerking tussen Huize Levensruimte, Huize Sint Augustinus en Huize Sint-Vincentius vanuit een gelijkwaardig partnerschap in de ontwikkeling, uitbouw, realisatie en opvolging van de Hub's.

- Huize Levensruimte en Huize Sint-Vincentius werken al samen in het team "Adkra", waarin de ondersteunende modules van beide vzw's ondergebracht zijn en dat uit medewerkers van beide organisaties bestaat. Indien de ontwikkeling van de Hub's weerhouden wordt, zal de aansturing en manier van werken ook vanuit een gedeelde verantwoordelijkheid gebeuren. Uitwisseling van expertise en samenwerking mbt. voorstellen zorggarantie en KWE.

- Huize Sint Augustinus en Huize Sint-Vincentius onderzoeken de piste om beiden een Hub op te richten in Noord-Limburg. Momenteel is er in deze regio slechts een beperkt aanbod aanwezig. Wanneer deze piste gerealiseerd kan worden, engageren beide organisaties zich, samen met lokale actoren, tot een intensieve samenwerking in de ontwikkeling en werking van deze Hub's

- Huize Sint-Augustinus en Arktos voeren in Tongeren gesprekken met een burgerinitiatief rond jong volwassenen om dit te flankeren vanuit hun beide werkingen

-Huize Sint-Augustinus is actief als partner in het Huis van het Kind in Maasmechelen, Lanaken, Zutendaal en Tongeren

- In de realisatie van ons (zorg)strategische plan en reconversiedossier heeft Huize Sint-Augustinus een brede bevraging gedaan van onze kinderen/jongeren, ouders, onze collega's. Daarnaast hebben we alle belanghebbenden/geïntereerden uitgenodigd in 4 lokale brainstormsessie in Lanaken, Bilzen, Tongeren en Maasmechelen. We organiseerden ook één brainstormsessie voor alle jeugdhulpactoren die bovenlokaal actief zijn (CKG, Netwerk - 18 GGZ Ligant, Medisch Centrum Sint-Jozef met K-dienst en For-K, OBC Bethanië, OOC Kompas en OOC Elken,...)

Deze brainstormsessie hadden als doel dit scharniermoment in de jeugdhulp niet zomaar voorbij te laten gaan. Om zoveel mogelijk afstemming te bereiken en effectief te mobiliseren, zijn er opvoorhand gesprekken gevoerd met organisaties uit de regio die op dit moment eenzelfde strategie-oefening uitvoeren (zoals bijvoorbeeld Steunpunt Plantrekkers (één gezin één plan), Mariahuis vzw, Jeugdzorgcentrum, Junitas-Jeugdhulp Don Bosco Vlaanderen, Ons Kindertehuis en MFC Bethanië) en zijn we in gesprek gegaan met de lokale besturen van de vermelde locaties.

Het hoge aantal aanwezigen op de (boven)lokale brainstormsessies doet vermoeden dat er sprake is van een momentum. We hebben een groeiende consensus vastgesteld om te bewegen richting een meer geïntegreerde ontwikkeling van hulp- en dienstverlening, waarbij gedeelde verantwoordelijkheid opgenomen wordt voor het zorgaanbod in een regio om vroeg en nabij het verschil te maken voor kinderen, jongeren en hun gezinnen. Iedere bijeenkomst werd ingeleid door een korte voorstelling van Huize Sint-Augustinus en een toelichting van de lopende beleidlijnen. Alle deelnemers kregen daarna de opdracht om door middel van een bouwwerk (LEGO® DUPLO®) aan te geven hoe de jeugd- en gezinshulp in de regio er in de toekomst dient uit te zien. Deze denkoefening heeft geleid tot vele mogelijke werven voor de toekomst. Iedere bijeenkomst eindigde met een ontmoetings- en netwerkmoment. Hierna vatten we de belangrijkste inzichten samen.

De aanwezigen van de verschillende brainstormsessies waren duidelijk. Er is sprake van een ruim en divers hulpaanbod met aandacht voor alle levensdomeinen doorheen de verschillende levensfasen, maar kinderen, jongeren en hun gezinnen vinden nog steeds niet (tijdig) de weg richting gepaste hulp.

De jeugd- en gezinshulp is nog te verkokerd, wat leidt tot overlap, maar ook leemtes in het aanbod in bepaalde regio's. Op vele plaatsen lijkt er sprake te zijn van een gedifferentieerd en afgestemd aanbod voor de eerste 1000 dagen, maar lijken er doorheen latere levensfasen blinde vlekken te ontstaan. Het aanbod is vaak ook geconcentreerd in centrumsteden, terwijl een beperkt(er) aanbod op andere locaties (Bilzen, Maasmechelen en Tongeren) organisaties mobiliseert tot intensiever samen werken. Bij bepaalde aanwezigen roept dit vragen op over de effectiviteit en efficiëntie van de hulpverlening. Ze is ondoorzichtig voor wie hulp zoekt en men stelt zich dan ook de vraag wie wel of niet bereikt wordt. Wat geproblematiseerd wordt is de toegankelijkheid van de hulpverlening in al haar facetten: in het bijzonder de bekendheid, de beschikbaarheid, de bereikbaarheid, de begripbaarheid en de bruikbaarheid.

“De gezinnen hebben geen kaart, zij varen blind. Hulpverleners hebben op hun beurt een GPS nodig in het voortdurend veranderende jeugd- en gezinshulplandschap.”

“Voor ieder levensdomein dienen gezinnen op een andere plek te zijn.”

“Er valt heel wat in de winkelkar van gezinnen, maar wanneer ze dan eindelijk terug thuis komen, blijkt dat men heel wat zaken eigenlijk niet nodig had.”.

Die vaststelling doet de aanwezigen dromen over de fysieke plekken waar hulpverlening plaats kan vinden en de bouwconcepten die toelaten om samen te werken en gedeelde verantwoordelijkheid op te nemen voor het zorgaanbod in een regio.

Ten eerste kunnen de zogenaamde vindplaatsen werkplekken worden, waarbij de krachten tussen organisaties en over sectoren heen gebundeld worden om de ontwikkeling ‘goed genoeg’ te laten verlopen. Verdere escalatie en breuken dienen voorkomen te worden. Hulpverlening zou in de mate van het mogelijke daar aanwezig moeten zijn waar kinderen, jongeren en hun gezinnen komen.

Ten tweede kan er werk gemaakt worden van een laagdrempelige onthaal- en ontmoetingsplek (inloophuis, open huis, sociaal huis, welzijns-campus, ...) die eveneens aansluit bij de natuurlijke looplijnen van kinderen, jongeren en hun gezinnen en zich bevindt op een locatie waar zij zonder de auto geraken. Het gaat er hier niet meer over om elk afzonderlijk het eigen aanbod kenbaar te maken, maar ervoor te zorgen dat kinderen, jongeren en hun gezinnen ongeacht hun kennis over dit aanbod hun vraag kunnen stellen en verder geholpen worden. Het belang van goede vraagverheldering kan hierin niet onderschat worden. Het dient zo eenvoudig te zijn als het beeld van onze uitnodiging voor de brainstormsessies: een metrokaart. Heel vaak worden de Huizen van het Kind als voorbeeld vermeld. Tal van diensten en hulpverlening vinden er onderdak en men streeft er naar een meer geïntegreerde hulp- en dienstverlening, in de nabijheid van een school, kinderopvang, medische diensten, vrijetijdsinitiatieven, ontspanningsmogelijkheden, ... Men heeft er aandacht voor alle aspecten van toegankelijkheid en hanteert er flexibele openingsuren, maar durft ook in te zetten op blended hulpverlening. Men kan er ook terugvallen op een diversiteitsbeleid dat toelaat om oog te hebben voor culturele verschillen en in te zetten op het verder normaliseren van de hulpverlening.

Ten derde is er daarom een belangrijke rol weggelegd voor trajectbegeleiders, maar ook voor straathoekwerkers, ervaringsdeskundigen, vrijwilligers, de buurt en de context van kinderen, jongeren en gezinnen in het volle besef dat zij aan het stuur dienen te zitten. We dienen ons niet enkel lokaal te enten, maar ook outreachend en buurtgericht werken, waarbij we de hulpverlening zich ook zelf naar gezinnen beweegt en we beseffen dat niet iedere (hulp)vraag geprofessionaliseerd dient te worden. In Tongeren geeft men het voorbeeld van armoedeverenigingen die heel wat (voor hulpverlening onbekende) gezinnen blijven bereiken. Outreachend en buurtgericht werken impliceert dat er niet alleen aandacht dient te zijn voor aanpasbare, multi-inzetbare en combineerbare infrastructuur op één plek, maar dat je ook antennepunten nodig hebt in tal van gebouwen, in verschillende buurten en wijken.

“Voor ieder levensdomein of in iedere levensfase moeten gezinnen op een andere plek zijn. Mensen dienen ook “binnenwegen” te hebben, waardoor niet iedereen ziet dat men hulp nodig heeft.”

“Zo’n onthaalhuis heeft geen medewerker die achter glas zit en een wachtzaal vol vragen, maar toe om ongedwongen met vertrouwde gezichten in gesprek te treden en waar nodig, indien de mogelijkheden overschreden worden, gericht door te verwijzen naar meer gespecialiseerde hulp- en dienstverlening.”

Hoewel er reeds sprake is van heel wat verbindingen, vraagt het bovenstaande om andere samenwerkingsmodellen en een innovatieve arbeidsorganisatie die samen werken over organisaties en sectoren heen faciliteert. Tot op heden heeft iedere organisatie verschillende ambities, een eigen visie en beleidsplan, vaak een groot werkgebied en diverse of vele procedures en werkwijzen. Die plannen vertrekken niet vanuit een gemeenschappelijke analyse over waar we met de jeugd- en gezinshulp moeten op inzetten en laten nog te weinig ruimte voor het monitoren van de bereikte impact.

“Een kind moet niet alle wagonnetjes voorbij gaan. Een vraag van een kind, jongere of ouder(s) is eigenlijk bijna nooit exclusief of specifiek voor één organisatie, maar kan wel gedragen worden door netwerkpartners in eenzelfde regio.”

“Er dient bewogen te worden van “Deze vraag is niet voor ons!”, naar het bundelen van de krachten om maatwerk te leveren.”

Naast het blijven inzetten op ontmoeting en samenwerking op casus- en organisatieniveau en het oprichten van inclusieve onthaal- en ontmoetingsplekken waar een belangrijke rol voor vraagverheldering weggelegd is, wordt er ook gewezen op de volgende voorwaarden om verdere stappen te kunnen zetten naar een lokaal geïntegreerd hulpaanbod:

1. Er is nood aan duurzame financiering die toelaat om over grenzen van organisaties en sectoren heen gedeelde verantwoordelijkheid te kunnen opnemen.
2. Er dient sprake te zijn van een gezamenlijke ambitie, een gedeelde opdracht en een basisvisie voor het vormgeven van het hulpaanbod in een afgebakende regio. Vaak wordt verwezen naar de eerstelijnszones.
3. Er wordt door middel van het lokaal bundelen van de krachten gestreefd naar een continuüm van zorg, hulp en ondersteuning. Het subsidiariteitsprincipe geldt. Diverse werkvormen zorgen voor een brede lijn basiszorg, maar laten ook toe snel te schakelen naar meer gespecialiseerde jeugdhulp. Residentiële jeugdhulp hoeft niet per se de eindhalte te zijn. Alternatieve vormen van verblijf dienen verder verkend te worden.
4. Kinderen, jongeren en hun gezinnen staan centraal. Een multidisciplinaire werking waarin expertise functioneel samengebracht worden laat toe maatwerk te bieden. Het kunnen terugvallen op een trajectbegeleider moet leiden tot het ervaren van meer continuïteit en samenhang in trajecten. De samenwerkingsverbanden moeten voldoende groot kunnen zijn om rekening te houden met wisselende ondersteuningsnoden en om in te spelen op (snel) veranderende situaties.

Tijdens alle bijeenkomsten werd er dan ook aangehaald dat er kansen liggen om op meerdere locaties in de regio Maasmechelen – Tongeren dergelijke inclusieve “hubs” te creëren. Het

huidige aanbod van organisaties wordt dan aangepast aan de vereisten die gesteld worden aan het samenwerkingsverband om in te kunnen spelen op de lokale noden. Hierbij heeft men aandacht voor alle levensdomeinen en leeftijdsfasen (in het bijzonder sleutelmomenten): van zwangere (tiener)moeders tot een aanbod voor (dak- en thuisloze) jongvolwassenen (in crisis).

- gezamenlijke opvolging concept en ontwikkeling kleinschalige leefgroepen. Op lange termijn en indien mogelijk, ombouw kleinschalige leefgroepen naar bijkomende Hub's of gezinshuizen vanuit gezamenlijk overleg

- samenwerking met de Limburgse organisaties jeugdhulp omtrent regionale afspraken en een gedeelde visie op verblijf en inzet van het aanbod

- actieve afstemming met het netwerk -18jaar Ligant en transitieleeftijd in de GGZ (cfr. de bredere fedreale oproep rond extra middelen) op provinciaal niveau

- op intensieve samenwerking met de lokale (hulpverlenings)partners in het kader van de Hub's (lokale overheden, buuropbouw werk, netwerken 1G1P, GGZ, vrije tijdsinitiatieven, andere welzijnsactoren,...) zal worden ingezet van zodra het reconversiedossier wordt weerhouden en het duidelijk is in welke steden de Hub's ontwikkeld worden.

Voor de voorstellen 'Zorggarantie (dreigende) uithuisplaatsing jonge kind' en 'Reconversie i.k.v. het VIA-6 akkoord': wat is de relevante aantoonbare en structurele ervaring met het beoogde initiatief?

CAPACITEIT IN RECONVERSIE

Omschrijf de huidige formeel erkende situatie en de gewenste situatie na reconversie. Geef hierbij expliciet aan welke capaciteit wordt ingebracht in de reconversie.

- Indien meerdere initiatiefnemers betrokken zijn in dit reconversievoorstel, gelieve per initiatiefnemer duidelijk de te reconverteren capaciteit te benoemen.
- Indien het voorstel inspeelt op meerdere reconversiewerven, gelieve dit duidelijk aan te geven.

De bovenstaande omschreven reconversie-voorstellen voor de ontwikkeling van 4 Hub's (Lanaken, Maasmechelen, Tongeren en mogelijk één in Noord-Limburg), 1 Hub in samenwerking met vzw Mariahuis, 3 gezinshuizen en 1 kleinschalige leefgroep

In totaal beschikt onze vzw over 471 punten en 121 begeleidingsdossiers.

Het reconversievoorstel gaat over dit geheel.

Eén Hub bestaat uit:

- 8 modules verblijf (4 punten): dit gaan leefgroep (6) zijn gecombineerd met kamer- en studiewerking (2) en daaraan gekoppeld 8 modules contextbegeleiding breedsporig (2 punten)
- 5 modules dagbegeleiding in groep (2 punten) en daaraan gekoppeld 5 modules contextbegeleiding breedsporig
- 8 modules contextbegeleiding breedsporig (2 punten) die kunnen ingezet worden in contextbegeleiding, PH-begeleiding en CBAW
- 1 ondersteunende module/bruggenbouwer (5 punten)
- Dus per Hub 89 punten en voor 4 Hub's is dit 356 punten

Eén Hub in samenwerking met Mariahuis de punten vanuit HSA:

- 8 modules verblijf (4 punten): dit gaan leefgroep (6) zijn gecombineerd met kamer- en studiewerking (2) en daaraan gekoppeld 8 modules contextbegeleiding breedsporig (2 punten). Deze worden aangeleverd door vzw Mariahuis

- 5 modules dagbegeleiding in groep (2 punten) en daaraan gekoppeld 5 modules breedsporig aangeleverd door HSA

- 8 modules contextbegeleiding breedsporig (2 punten) die kunnen ingezet worden in contextbegeleiding, PH-begeleiding en CBAW aangeleverd door HSA

- 1 ondersteunende module (5 punten) aangeleverd door HSA

- Voor deze Hub levert HSA 41 punten en 13 begeleidingen

Eén kleinschalige leefgroep bestaat uit:

- 8 modules verblijf (4 punten) en daaraan gekoppeld 8 modules contextbegeleiding breedsporig (2 punten)

- 2 modules contextbegeleiding breedsporig (2 punten)

- 1 bijkomende ondersteunende module (5 punten)

In totaal bestaat een kleinschalige leefgroep dus uit 57 punten en staan ze elk in voor 10 begeleidingsdossiers.

Voor de oprichting van 3 gezinshuizen met 3 plaatsen is het budgettaire equivalent nodig van 7 verblijfsplaatsen (4 punten) en 1 plaats contextbegeleiding laag intensief (1 punt). Dit betekent een totale omzetting van 29 punten en 7 plaatsen verblijf naar 9 plaatsen gezinshuis

SAMENGEVAT:

Na reconversie naar Hub's, kleinschalige leefgroep en gezinshuizen bestaat het aanbod in de wijze van de huidige manier van berekenen uit 483 punten (dus 6 meer dan de huidig erkende capaciteit waarvoor geen bijkomend budget wordt gevraagd) en 116 begeleidingsdossiers, zijnde 5 begeleidingsdossiers minder dan de huidig erkende capaciteit.

We zijn ervan overtuigd dat we na de reconversie echter gemiddeld niet minder jongeren en gezinnen zullen begeleiden dan op dit moment in onze erkenning zit vervat.

In eerste instantie denken we aan de crisisbedden die voorzien worden in elke Hub maar die niet meegerekend worden als erkende plaats. Met deze 5 beschikbare bedden kunnen op jaarbasis heel wat externe jongeren bijkomend bereikt worden.

Daarnaast gaan we ervan uit dat de Hub's leiden tot een versnelde (en minder ge-escalerde) instroom en faciliterend zullen werken naar doorstroom, zodat er gemiddeld gezien ook meer jongeren geholpen kunnen worden dan op dit moment gerealiseerd wordt. Voor deze veronderstelling baseren we ons op de ervaring die Huize Sint-Vincentius heeft bij de ombouw van capaciteit nav. de Cano-erkenning.

Het laagdrempelig aanbod van sport, vrije tijd en training van de Hub's staat tevens open voor (kwetsbare) jongeren en gezinnen die niet vervat zijn in jeugdhulp. Voor deze jongeren wordt geen erkende capaciteit voorzien, maar zij zullen wel gebruik kunnen maken van onze dienstverlening.

Tenslotte begeleiden we vanuit de ondersteunende modules nu reeds jaren meer dan 100% van ons erkende aanbod. Op basis van onze ervaring in deze werking durven stellen dat de creatie van 4 bijkomende ondersteunende modules zijn effect op bezetting en benutting niet zal missen.

We benadrukken dat we deze ombouw als een geleidelijk proces, verspreid over meerdere jaren, beschouwen. De impact op de doelgroep zal voorafgaand aan elke fase besproken worden met alle betrokken partijen.

Het bestuursorgaan en de algemene vergadering van vzw Huize Sint-Augustinus (extra gemeenschappelijke vergadering van raad van bestuur en algemene vergadering van 1.09.2022 voor goedkeuring indiening zorgstrategisch plan en reconversiedossier) vraagt in het kader van deze reconversie garanties m.b.t. de rechtszekerheid van het aangepaste aanbod tav. de door de Vlaamse Overheid erkende capaciteit alsook garanties m.b.t. het borgen van de budgetten zoals deze vandaag via de subsidiëring en erkenning van de organisatie voorzien worden, en dit als voorwaarde om tot realisatie over te gaan in geval het dossier tot uitvoering wordt goedgekeurd.

Wanneer bovenstaande voorstellen gerealiseerd mogen worden, heeft dit een ernstige impact op infrastructuur met bijhorende investeringen. Het bestuursorgaan rekent op de beschikbaarheid van VIPA-middelen rekening houdend met het bestaande regelgevend kader terzake, als voorwaarde om deze ambities ook daadwerkelijk te kunnen realiseren.

Zoals eerder vermeld zal de uitvoering van deze reconversie, indien weerhouden, over meerdere jaren verspreid worden. We voorzien een permanente evaluatie van de diverse fasen met de nodige ruimte voor bijsturing in dialoog met alle betrokken partners.

Tenslotte vragen we dialoog m.b.t. het vereenvoudigen van formele en administratieve procedures die mogelijks het flexibel schakelen in een Hub kunnen bemoeilijken.

Voor de voorstellen 'Zorggarantie (dreigende) uithuisplaatsing jonge kind': geef een gedetailleerde begroting van de kosten indien het aanbod niet in bestaande, reguliere financieringsmogelijkheden gevat kan worden.

IMPACT RECONVERSIEVOORSTEL IN DE REGIO

Omschrijf de wijze waarop jouw initiatief beter inspeelt op de regionale noden.

- een verder gedecentraliseerd en multimodaal aanbod verspreid over de werkingsgebieden, een meer uitgewerkt lokaal aanbod in de nabijheid van de leefsituatie van de gezinnen
- multimodaal aanbod waarbij krachten uit de verschillende werkvormen beschikbaar zijn voor alle gezinnen en er flexibel en op maat geschakeld kan worden
- versterkte samenwerking met het bestaande hulpverleningsaanbod ter versterking van het preventief werken en vermijden van escalaties
- verbinding met de leefomgeving via vrijwilligerswerking, aanbod sport en vrije tijd, aanbod vorming en trainingen dat ook openstaat voor (kwetsbare) jongeren en gezinnen die momenteel nog niet opgenomen zijn in jeugdhulp
- uitbreiding van het aanbod (niet verzekerde) crisisbedden in de betreffende steden waarin de Hub's gevestigd zullen worden
- gedeelde visie op verblijf, zowel in de Hub's als in de kleinschalige leefgroepen, verspreid over het werkingsgebied zal op termijn leiden tot een kwaliteitsverbetering van deze hulpvorm en een versnelde doorstroomtijd waardoor er ook meer jongeren op een plaats kunnen terugvallen wanneer dit noodzakelijk blijkt
- mogelijke ontwikkeling van 2 Hub's in Noord-Limburg, een regio met momenteel een zeer beperkt aanbod jeugdhulp.

Maak een inschatting van de kwalitatieve en kwantitatieve impact en effecten van het voorstel op de eigen organisatie, op partners en het globale aanbod in de regio.

-kwantitatief: zie hierboven: gebaseerd op de huidige objectieve referentiepunten zal Huize Sint-Augustinus 6 punten hulpverlening meer realiseren en 5 begeleidingsdossiers minder binnen hetzelfde subsidiebudget. Dat deze 5 begeleidingsdossiers in de praktijk wel gerealiseerd zullen worden, staat hierboven beargumenteerd.

Het aandeel verblijf daalt in zijn totaliteit binnen de organisatie ten voordele van het aandeel ambulante trajecten. Dit stemt ook overeen met de visie op hulpverlening naar de toekomst.

Concreet zullen in een over meerdere jaren gefaseerde oefening geleidelijk aan 21 verblijfplaatsen omgebouwd worden naar 13 bijkomende ambulante (mobiele) begeleidingstrajecten en 4 plaatsen

extra in een ondersteunende module. Het saldo van 5 zijn de begeleidingsdossiers die conform de huidige telling capaciteit verdwijnen, maar die we in realiteit wel zullen realiseren. We benadrukken nogmaals dat het de bedoeling is de ombouw te realiseren over meerdere jaren verspreid, in constant overleg met alle betrokken partners, om de impact op de jongeren en gezinnen in begeleiding alsook op het regionale jeugdhulplandschap zo goed mogelijk voor te bereiden en de kwaliteit van dienstverlening in de overgangperiode te blijven borgen.

- kwalitatief: zie hierboven het beter inspelen op de regionale noden.

Huize Sint-Augustinus evolueert samen met Huize Sint-Vincentius en Huize Levensruimte door deze reconversie naar kleinschaliger vormen van verblijf, zet sterker in op krachten van het gezin, organiseert zich 'nabij' het gezin, versterkt de eerstelijns hulpverlening, zet in op jongvolwassenen, neemt ondersteunende acties om continuïteit in trajecten te borgen, enz. Met deze beweging schrijven we ons in het verhaal van "Vroeg en Nabij" in.

Bovenal stellen we vast dat de huidige manier van vormgeven van jeugdhulp compleet vastsluip. Een herdenken van de visie op hulpverlening en het bijhorend aanpassen van de manier van werken en organisatiestructuur is nodig. We dienen dit echter in de sector gezamenlijk en stapsgewijs aan te pakken met de belangen van de doelgroep in het vizier, op elk moment van het reconversieproces.

Alle 3 betrokken organisaties geloven dat het verbinden van de krachten uit de bestaande werkvormen en het intensifiëren van contextbegeleiding zoals hierboven beschreven op termijn tot een kwalitatievere vorm van jeugdhulp zal leiden waardoor gezinnen lokaler, preventiever en korter begeleid kunnen worden.

Daarnaast faciliteert dit voorstel ook het welzijn van de medewerkers uit de organisaties. Werken in een leefgroepsysteem, waarvoor vandaag de dag de hoofdmoot van medewerkers in de 3 organisaties instaat, wordt meer en meer uitdagend en complex. We geloven dat de kleinschalige en flexibele initiatieven ook ten voordele van de talenten van medewerkers ingezet kunnen worden. Bevordering van welzijn van medewerkers leidt tot bevordering van kwaliteit van dienstverlening.

De jeugdhulp van morgen vraagt om een innovatieve arbeidsorganisatie die toelaat flexibel en innovatief in te spelen op urgente problemen en nieuwe en wijzigende maatschappelijke noden. Duurzame en dynamische loopbanen én sociaal ondernemende en interprofessionele teams staan hierin centraal. Het geheel is steeds meer dan de som der delen.

De transitie naar het nieuwe (samen)werken, dat steeds meer plaats-onafhankelijk tot stand komt, blended vorm krijgt en focust op resultaten en uitkomsten, zal een impact hebben op ieders loopbaan. We willen maximaal ondersteunende maatregelen nemen:

- Ten eerste blijven we inzetten op een meer proactief en integraal medewerkersbeleid dat vertrekt vanuit onze Bedoeling (= Missie). We zullen de toekomstvisie uitdragen en bij collega's de energie aanwakkeren door samen, in cocreatie, de uitgangspunten te vertalen naar de dagelijkse praktijk. We zoeken hierbij naar voorbeelden van meer integrale voorzieningen, zodat iedereen mede-eigenaar kan worden van ons inspirerend organisatieverhaal. We maken ook werk van een lerend netwerk omtrent

slimme samenwerkingsverbanden en de principes van een innovatieve arbeidsorganisatie. We zetten in op bewustzijn en verlangen.

- Ten tweede zetten we in op retentie van medewerkers, door niet enkel te focussen op medewerkerstevredenheid, maar bovenal te bewegen naar meer medewerkersbetrokkenheid en verbondenheid. We dienen samen organisatie te maken. Een belangrijke sleutel tot een duurzame loopbaan is dan ook de directe context waarin mensen hun werk uitvoeren. Het laat hen toe connectie te blijven voelen met zichzelf, hun team, de organisatie en bovenal de kernopdracht. We zullen bewegen van 12 werklocaties naar 4 of 5 werklocaties in de regio Maasmechelen tot Tongeren en indien mogelijk ook in Noord-Limburg. Gezien onze hulpverlening tot stand komt binnen één bouwconcept, zal iedereen een “thuis-team” krijgen. Deze teams worden de hoekstenen van onze organisatie. We bewegen van kleine, gescheiden en werkvorm gebonden teams op vele verschillende en afgelegen locaties naar grotere en zelforganiserende teams die elk op één bereikbare locatie aan de slag gaan in de nabijheid van de leefsituatie van kinderen, jongeren en hun gezinnen. Er zal nood zijn aan verbindende en laagdrempelige activiteiten om elkaar in de eerste plaats beter te leren kennen, maar er zal ook aandacht dienen uit te gaan naar het creëren van een prettige en collegiale werksfeer binnen een uitdagende en prikkelende werkomgeving.

- Ten derde zullen we daarom ook moeten inzetten op gedeelde verantwoordelijkheid. Deze zelforganiserende teams zullen samen verantwoordelijk zijn voor de goede werking van hun Hub, maar dienen ook meer in trajecten te denken. Dit vraagt enerzijds om voldoende beslissingsbevoegdheden voor het team, maar tegelijkertijd ook om voldoende onderlinge afhankelijkheid. In de groeiplannen van deze teams zal er aandacht uitgaan naar het uitwerken van een helder en afgebakend takenpakket en de betekenis van ieders rol, waardoor verschillende expertises er tot hun recht komen. We zullen echter ook voldoende aandacht moeten besteden aan ieders individuele groeiplan om te bewegen richting een brede(re) inzetbaarheid van alle teamleden. We verlaten hierbij het traditionele denken over vorming, training en opleiding en kiezen resoluut voor een vormingsaanbod op maat van teams en medewerkers waarin ruimte is voor ieders talenten, wensen en verwachtingen, maar ook voor de noden en verwachtingen van onze toekomstige organisatie.

- Ten vierde zullen we inzetten op meer hybride samenwerkingsvormen en blended hulpverlening. We verkennen hoe we onze administratieve processen verder kunnen vereenvoudigen, door ze digitaliseren en te automatiseren. We geloven ook in de kracht van elkaar digitaal én face to face ontmoeten en zien ook de meerwaarde hiervan binnen trajecten van kinderen, jongeren en gezinnen (cfr. de toepassing van de digitale gesprekstool Live City App binnen onze huidige werking ter ondersteuning van individuele begeleidingsgesprekken in de jeugdhulp.). We springen verder digitaal, maar hebben oog voor drempelvrees om hiermee aan de slag te gaan en zullen daarom op zoek gaan naar ambassadeurs binnen ieder team om teamleden warm maken voor technologie en best practices binnen te brengen. We zetten in op kennis en vermogen.

We zullen met alle medewerkers in dialoog gaan om zicht te krijgen op hun loopbaan- en werkplekperspectief. De aandacht voor het vergroten van de werkbaarheid en een bredere inzetbaarheid, zal op langere termijn ook leiden tot meer mogelijkheden binnen het loopbaanlandschap van de organisatie. Het functioneel samenbrengen van meerdere expertises en het opnemen van meerdere rollen zal er ook toe leiden dat er sneller geschakeld kan worden ingeval van ziekte, afwezigheid of (onverwachte) drukte. Ten slotte menen we ook dat een groter en dynamisch team ook toelaat om te komen tot een betere en evenwichtigere taakverdeling (bijvoorbeeld omtrent nacht- en

weekendwerk). De taakbelasting binnen 'Verblijf' wordt voortaan door vele schouders gedragen. Werken in een leefgroepsysteem wordt immers meer en meer uitdagend en complex. Het bevorderen van het welzijn van medewerkers leidt tot het bevorderen van de kwaliteit van hulpverlening.

Het Prosci® ADKAR®-model zal ons helpen om blijvende verandering tot stand te brengen en richt zich op het veranderproces van individuen die geraakt worden door veranderingen in de organisatie. Ook wij geloven dat bewustzijn, verlangen, kennis, vermogen en versterking de 5 bouwblokken zijn die toelaten om te bewegen van de huidige naar de gewenste situatie.

TOTSTANDKOMING DOSSIER

Beschrijf de wijze waarop het voorstel tot stand gekomen is. Hou hierbij rekening met de verwachtingen rond overleg en afstemming met de partners.

Zie onder de vraag "met welke partners zal je structureel samenwerken" de aanzet die wij maakten in het kader van de opmaak van ons zorgstrategisch plan doormiddel van bevraging kinderen, jongeren, ouders en collega's. Met de methodiek van brainstormsessies organiseerden wij een brede bevraging van (jeugdhulp) actoren in en rond Maasmechelen, Lanaken, Tongeren, Bilzen en ook één bovenlokale brainstormsessie voor stakeholders met subregionaal en/of provinciaal aanbod. Ouderpunt en Cachet werden beiden uitgenodigd voor deelname aan de brainstormsessie. Enkel Ouderpunt was effectief aanwezig.

Geef de fasering en de mijlpalen weer van het reconversieproces.

Geef weer hoe de gebruikers en medewerkers werden betrokken bij de totstandkoming van het reconversievoorstel.

INTERN

Start zorgstrategische denkoefening:

- 11/06/2021: Start zorgstrategische fase (dialoogmoment)

- 03/08/2021: Plan van aanpak (stuurgroep)
- 16/09/2021: Goedkeuring plan van aanpak (Raad van Bestuur)

1ste fase: huidige aanbod

- 27/10/2021: In kaart brengen huidige situatie (stuurgroep)
- 23/11/2021: In kaart brengen huidige situatie (stuurgroep)
- XX/12/2021: Overleg Opgroeien
- 21/12/2021: In kaart brengen huidige situatie (stuurgroep)
- 13/01/2022: Terugkoppeling 1ste fase (Raad van Bestuur)
- 26/01/2022: Terugkoppeling 1ste fase en vooruitblikken naar 2de fase (dialoogmoment)

2de fase: Omgevingsanalyse

- 06/01/2022: Voorbereiding omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 17/01/2022: beleidsdag (stuur- en procesgroep)
- 02/02/2022: Voorbereiding omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 15/02/2022: Voorbereiding omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 01/03/2022: Voorbereiding omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 16/03/2022: Voorbereiding en opvolging omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 29/03/2022: Voorbereiding en opvolging omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 12/04/2022: Voorbereiding en opvolging omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 22/04/2022: Bovenlokale brainstormsessie
- 26/04/2022: Brainstormsessie Bilzen
- 27/04/2022: Brainstormsessie Lanaken

- 03/05/2022: Brainstormsessie Tongeren
- 04/05/2022: Verwerking resultaten omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 05/05/2022: Verwerking resultaten omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 16/05/2022: Verwerking resultaten omgevingsanalyse (stuurgroep)
- 07/06/2022: Brainstormsessie Maasmechelen

3de fase: Toekomstvisie

- 25/05/2022: Eerste aanzet SWOT-analyse (stuur- en procesgroep)
- 08/06/2022: Tweede aanzet SWOT-analyse (stuur- en procesgroep)
- 10/06/2022: Terugkoppeling resultaten omgevingsanalyse en SWOT-analyse (dialogomoment)
- 16/06/2022: Terugkoppeling resultaten omgevingsanalyse en SWOT-analyse (Raad van Bestuur)
- 27/06/2022: strategie-oefening (stuur- en procesgroep)
- 04/07/2022: strategie-oefening (stuur- en procesgroep)
- 29/07/2022: zorgstrategisch plan (stuurgroep)
- 09/08/2022: zorgstrategisch plan (stuurgroep)
- 16/08/2022: zorgstrategisch plan (stuurgroep)
- 23/08/2022: zorgstrategisch plan (stuurgroep)
- 30/08/2022: zorgstrategisch plan (stuurgroep)
- 06/09/2022: zorgstrategisch plan (stuurgroep)
- 01/09/2022: goedkeuring zorgstrategisch plan (Raad van Bestuur)

EXTERN

- 4 februari '22: online digitaal informatie- en inspiratiemoment, "Oproep tot reconversievoorstellen" georganiseerd door Agentschap Opgroeien, deelname directieleden Huize Levensruimte, Huize Sint-Vincentius en HSA

- 21 februari '22: bilateraal overleg met agentschap Opgroeien, Ellen Hoefnaegels en Johan Tuerlinckx
- 22 februari '22 Overleg met Nathalie Niessen, directeur Jeugdzorgcentrum, over reconversie en de toekomst van de jeugdhulp
- 22 februari '22 Overleg met Linda Baps, directeur Siemkensheuvel - Covida, over reconversie en toekomst van de jeugdhulp
- 24 februari '22 Overleg met Fran Segart, directeur vzw Huize Sint Vincentius over reconversie en toekomst van jeugdhulp
- 9 maart '22 Overleg met Liesje Reynders, directeur vzw Wiekslag, over reconversie en de toekomst van jeugdhulp
- 11 maart '22: Limburgs Platform Jeugdhulp: overlegforum Limburgse jeugdhulppartners. Voorafgaandelijk overleg tussen directie HSA en Huize Sint-Vincentius omtrent afstemming reconversie met partners in Limburg, eerste toetsing tussen beide organisaties rond lokaler en kleinschaliger werken. Uit dit overleg komt het voorstel om vergadering LPJ 11 maart te besteden aan reconversie in Limburg. Resultaat vergadering LPJ: eerste voorstel afspraken regionale dekking jeugdhulp Limburg en eerste aanzet gezamenlijke visie op verblijf
- 18 maart '22: Overleg met Philip Klingeleers directeur vzw Mariahuis rond samenwerking en voorbereiding brainstormsessie Bilzen
- 18 maart '22: Overleg met Raf Vanhoof (Iroj ondersteuner Limburg) en Johan Turlinckx (regiocoördinator ACT en OSD Limburg) rond beschikbare data vanuit Opgroeien in functie van brainstormsessies, reconversiedossier en zorstrategisch plan
- 18 maart '22: Overleg met Erik Knoops, coördinator individuele en materiële hulpverlening stad Bilzen en Ilse Keppers, coördinator in de expertise kindervelzijn en gezinsondersteuning van de stad Bilzen rond brainstormsessie en idee van een Hub in Bilzen
- 22 maart '22: Overleg met Cindy Doumen, directeur sociale zaken Tongeren, en Ellen Thijs, coördinator Huis van het Kind over brainstormsessie en idee van Hub in Tongeren
- 24 maart '22: Overleg met Ludo Bosmans afdelingshoofd sociale zaken gemeente Lanaken en Caroline Michel, diensthoofd sociale dienst gemeente Lanaken over brainstormsessie en idee van Hub in Lanaken
- 28 maart '22: Overleg met gemeente Maasmechelen, Hannelore Pauwels diensthoofd Grondbeleid en Huisvesting rond mogelijk locatie voor Hub in Maasmechelen
- 1 april '22: sessie Limburg en Vlaams-Brabant n.a.v. het indienen van de fiches georganiseerd door Agentschap Opgroeien, uitwisselen en aftoetsen van ideeën
- 6 april '22: Limburgs Platform Jeugdhulp: analyse verzameld cijfermateriaal rond regionale noden, verder bespreken visie op verblijf en regionale afstemming, uitwisseling ideeën reconversie, afspraken

betrekken Limburgse CKG's, GES-+ afdelingen en vertegenwoordigers verwijzende instanties bij dit overleg

- 20 april '22: toelichting brainstormsessie en situering zorgstrategisch plan aan de leden van het Steunend netwerk Plangtrekkers (Eén gezin één plan)

- 3 juni '22: Limburg Platform Jeugdhulp, stand van zaken voorstellen en uitwisseling reconversie Limburgse organisaties Jeugdhulp

- 28 juni '22: bespreking reconversiefiche met agentschap Opgroeien

- 29 juni '22: overleg gezinshuizen met MFC Bethanië, Maya Schevenels directeur zorg, Pleegzorge Limburg An Vandersanden directeur en Ilona Zawadka pedagogisch directeur, CKG Molenberg Rudi Gerits directeur

- 30 juni '22: overleg jeugdhulpaanbieders Limburg (jeugdzorg, CKG's en GES+), vertegenwoordiger verwijzende instanties, vertegenwoordigers crisisnetwerk, vertegenwoordiger Agentschap en jeugdrechters: toelichting gelopen proces in Limburg, voorstel visietekst verblijf, toelichting reconversievoorstellen op organisatieniveau

- 5 augustus '22: concrete afstemming concept Hub's en kleinschalige leefgroepen ifv. reconversiedossier tussen directies Huize Sint-Vincentius en Huize Sint Augustinus

- 17 augustus '22: bilateraal overleg over reconversie en gezinshuizen met agentschap Opgroeien, Ellen Hoefnagels, Benedikte van Bruel, Valerie Nicolai

- 25 augustus '22: bilateraal overleg met Opgroeien over zorgstrategisch plan en reconversiedossier, Ellen Hoefnagels en Johan Tuerlinckx

- 1 september '22: regionaal afstemmingsoverleg IROJ Vlaams-Brabant en Brussel

- 1 september '22: bijzondere algemene vergadering Huize Sint-Augustinus bespreking en goedkeuring reconversiedossier en zorgstrategisch plan

- 2 september '22: overleg met Philip Klinkgeleers, directeur Mariahuis rond definitieve versie reconversiedossier en zorgstrategisch plan

- 6 september '22: finaal overleg tussen directies Huize Levensruimte, Huize Sint-Vincentius en Huize Sint-Augustinus

- 12 september '22: vervolg overleg gemeente Maasmechelen met Hannelore Pauwels, diensthoofd Grondbeleid en Huisvesting

* tussen de directies HSA en Huize Sint-Vincentius vond tussen januari en augustus 2022 intensief overleg plaats rond regionaal werken, versterken van samenwerking en het concept van hub's en leefgroepen

* tussen directies Pleegzorg Limburg, MFC Bethanië en Huize Sint-Augustinus vanaf juni (telefonisch) overleg over verdere afstemming rond samenwerking gezinhuizen

Huize Sint-Augustinus heeft een ondernemingsraad die maandelijks vergadert. Het thema zorgstrategisch plan en reconversie werd meerder malen geagendeerd en finaal voorgesteld op 6.09.2022 werknemersvertegenwoordigers betrokken werden bij alle stappen van het proces

Gewenste startdatum initiatief

Vul de gewenste startdatum van het initiatief in:

dag geleidelijke en gefaseerde opstart reconverseproces in dialoog met betrokken partners
maand jaar

Indien dit reconversiedossier weerhouden wordt, start een gefaseerde en geleidelijke operationalisering, waarbij overleg met alle betrokken partners en het belang van het borgen van kwaliteitsvolle dienstverlening aan de doelgroep in tussentijd gegarandeerd blijft. We voorzien hiervoor meerdere jaren, ook om de overgang voor alle partijen vlot te laten verlopen en de implicaties op vlak van infrastructuur te borgen.

In 2023 willen we het concept verder verfijnen en de randvoorwaarden voor operationalisering uittekenen. De oprichting van Hub's heeft een belangrijke infrastructurele impact en ook dit moet zowel financieel als bouwkundig gerealiseerd kunnen worden, inclusief de timing die gepaard gaat met een Vipa-procedure. In 2023 zal in overleg met alle partners afgesproken worden in welke steden een Hub ontwikkeld wordt, waarbij we open staan voor locaties waar onze organisatie nog niet eerder fysiek aanwezig was.

In 2024 zouden we met de eerste gezinshuizen en Hub's willen starten, de ombouw naar kleinschalige leefgroepen kan daarmee synchroon verlopen. We kiezen er niet voor om meteen alle Hub's samen te laten opstarten. Dit zal infrastructureel niet haalbaar zijn, maar biedt ook de kans geleidelijk te experimenteren en zaken bij te schaven indien nodig.

Op langere termijn evalueren we de werking van de Hub's en bekijken we of de kleinschalige leefgroepen kunnen worden omgebouwd naar gezinshuizen, Hub's, een combinatie van dit alles of eventuele nieuwe ideeën.

